

H O R I T Z Ó

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i Administració

G. Hernández 15, pral.
Telèfon 32 X

No es retornen els
originals

Presentació

El nostre propòsit al donar a la llum aquest periòdic, portantveu de l'Ateneu Cultural, no és altre que posseir un element per expressar amb tota fidelitat i amb tota fe i entusiasme la concepció dels qui sedents de cultura no havien trobat fins ara el mitjà per poder donar esplai a les aspiracions llurs.

Ben poca cosa som els qui formem la Redacció d'aquesta fulla. Però amb la nostra voluntat estem segurs que aplegarem al nostre entorn a tota la joventut estudiosa de la població. I aquest periòdic esdevindrà l'enclusa on es forjaran els futurs ciutadans, tots aquells que portin dintre seu l'afany d'assolir amb els fruits de la seva intel·ligència, els llocs més enlairats dintre la cultura nostrada. Aspirem a fer «d'HORIZÓ» la tribuna oberta a tothom que porti com a bandera el lema de cultura. Aspirem a fer del nostre periòdic l'herald que pregoni a tots els vents fins on arriba el grau intel·lectual del nostre poble.

Al saludar en aquests moments de joia la població tota, ho fem fermament convençuts que aquest afany de superació intel·lectual que s'arrela més i més cada dia en les nostres ànimes serà la fibra sensible per a ésser ajudats moral i materialment en l'empresa que hem proposat portar a felicitat.

Ens plau també saludar en el moment de la nostra naixença a tota la premsa en general i en particular la premsa comarcal genuïna mostra del grau de cultura de cada poble.

A tots plegats vagi, doncs, la nostrasalutació, exponent de la nostra franquesa característica en aquests moments que anem a emprendre una croada ferma i decidida a favor de la cultura.

LA REDACCIÓ

Les Cobles

Ara que les Festes Majors porten alegria i músiques a les nostres comarques, ve a tomb de parlar de les cobles com a institució musical que pren part essencialíssima en aquestes festes populars. Vull retre el meu homenatge a la cobla anòni-

ma i abnegada que tan brillantment diverteix el nostre poble i vull fer ressaltar a més, petites engrunes recollides al contacte amb músics de la meva terra reveladores del caràcter jocós del tocador de la típica tenora. Deixo ben assentat que la cobla, com institució musical divulgadora de la nostra dansa, mereix la meua simpatia de selvatà enamo-

rat de la sardana pel seu sabor pairal i la seva bellesa harmònica.

Ja l'origen de les actuals cobles ofereix un caràcter marcadament grotesc. En els temps medievals existien en les comarques gironines les cobles de joglars que recorrien pobles i viles tocant, cantant i fent pallassades. Aquestes cobles o agrupacions de quatre individus portaven

ja el flabiol i el tamborí i la documentació municipal de Girona ens parla de cobles existents en diversos pobles de la comarca, entre altres a Corsà, l'any 1409 i a Cassà de la Selva, l'any 1461.

L'evolució que sofriren fou molt lenta; les cobles de «ministrils» succeïren les de joglars, i si bé recorriren els pobles tocant en les festes profanes i religioses, ja no tenien el caràcter còmic-burlesc dels seus predecessors.

Actualment, hem de convenir amb goig que les cobles són integrades per deu o onze músics exclusivament i que llur missió artística, consisteix en tocar sardanes, estenent-se en les cobles empordaneses i selvatanes a integrar una petita orquestra que dona concerts i fa ballar a l'envelat. Escau, doncs, a la seva doble missió, una diversitat d'instruments que es posen de relleu en aquelles típiques fotografies que s'ofereixen al principi de temporada: els mateixos individus, duplicats, empunyant en una cara el flabiol, la tenora o el tiple, i en l'altre els violins, clarinet o flauta. Apart d'aquesta personalitat artística, les cobles mantenen encara una personalitat jocosa més subjectiva, però que relleuix a l'esperit observador i que té certa gràcia joglaresca. M'explicaré. Les cobles de la província de Girona s'individualitzen per comarques, millor diria, per pobles i àdhuc en un mateix poble, n'existeixen varies. La competència professional i artística arriba als límits de l'odi personal i de la ridiculesa. Recordo per-

fectament la Festa Major d'una important vila empordanesa. En una mateixa fonda s'hostatjaven dues cobles d'anomenada: tocadors dels mateixos instruments i de les mateixes sardanes. Doncs bé; situats en el menjador, en dues taules properes, creurieu que no es dirigiren la paraula en tot el sopar? Ah el meu rival tiplaire que engega aquells xiulets aguts tan nets i tan llargs! Ah el meu rival de la tenora que te aquells pulmons tan forts i aquest sentiment ploraner quan toca en to menor!..

Pensaments semblants florien als llavis dels enemics, a part de sentiments més prosaics d'enveja. Arreu ens hem de trobar! Avui, a plaça donarem el cop i tota la vila estarà amb nosaltres; què us heu pensat!.. Veritat que totes aquestes intencions el públic no les lluca oint una sardana? Ben mirat, però, fàcil és donar-se compte d'aquesta rivalitat mal dissimulada en les festes majors on concorren cobles empordaneses i selvatanes.

Ja del temps dels nostres avis que existeixen les sardanes que el públic en diu de tenor i de tiple. I enfrontades dues cobles de la mateixa categoria en els tarimals de la plaça, en plena festa major, difícil serà que no surtin aquests esparpents musicals, fets a mida per al lluïment personal del tiplaire o del tenor. Es llavors quan la sardana perd el seu caràcter genuí, tota la riquesa harmònica, tota l'atenció del ballador i serveix sols d'esquer per a satisfer l'amor propi del tocador, i per complaure aquella part de públic

badoc que s'embadaleix sentint les extravagàncies acrobàtiques d'aquell músic que toca l'instrument de cara al cel!..

I per satisfer aquest amor propi, s'escriuen les sardanes els mateixos tocadors. I les omplenen de notes ondulants amb escales cromàtiques, amb tota mena de valors, prescindint de l'harmonia com no sigui l'acompanyament per fiscorns i cornetins del clàssic pup, pup, pup..

Jo crec que aquestes observacions han de fer riure tota persona no contagiada del mal dels músics, i que veu en la sardana una anella de germanor que expressa un sentiment racial; d'aquí, doncs, cal derivar amb pena, la comicitat de les cobles que, com deia més amunt, mantenen encara certa gràcia joglaresca.

Cal desterrar, com a millor homenatge a les nostres agrupacions musicals, aquesta mena d'histrionisme: cal agermanar sentiments i destruir paròdies de sardanes.

I si el tarannà dels nostres músics vol mostrar llurs moltes habilitats, tolerem-los una personalitat inofensiva, no mai la burlesca i, a semblança d'aquella resposta feta fa uns anys per un músic cassanenc a un senyor castellà que s'admirava perquè tocava dos instruments, un a plaça i l'altre a l'envelat, obliguem-los a dir amb cert aire de suficiència i de triomf, tal com digué el músic de referència al seu interlocutor:

«OH, ADEMÁS TODOS SOMOS TAPONEROS...!»

D.

L'artífex

Cerca en la vida motius d'inspiració. Davalla, com ànima en pena, per carrerons i places. Ulls mig clucs que tanquen la tragèdia perquè no

pugui eixir enfora.

Té mans d'artífex, pensaments enlairats, sensibilitat que el trosseja, que ara, no gosa crear.

Havia plasmat a grapats—del fang del bosc verge—la idea preua-

da amb alè sagrat. La terra s'acive-llà entre els seus dits; febrós, no tingué prou cura en pastar-la i, aguantant-la, amb els braços, l'estrenyia, esberlant-la.

A bocins pel sòl la vegé rodolar,

i, seguint el poder d'atracció, son cos s'arrossega fins veure'l sagnar.

La il·lusió suprema que havia creat, ha mort en ses mans, volent-la solament per si, com tancada en un sagrari.

Es sent fracassat; el cap li dóna voltes. La rialla que es dibuixava sempre en els llavis s'ha apagat.

Cap cot, té una idea fixa. Sembla que vulgui refer el que un dia perdé. I es diu per si: solament veig terra de la ciutat, bruta, trepitjada, que no es pot treballar.

La idea obsessionant la podrà refer?

Es tanca a casa i guipa pel finestral, cel enllà. En l'horitzó es dibuixa un núvol vermellós que es va obrint. En mig, una clariana. Semblen dos llavis molsuts que esclaten a riure.

I davant la resposta, l'artífex plora, desconhortat.

El clown

Es el qui té fama de saber fer riure més. Amb la cara pintada, que

esclata alegria, cobreix el dolor.

Ix a la «pista» saltant i corrent i la mainada, tota contenta, esclafeix riella pel «tonto» que ensopega com un nen. Els grans en fan mofa davant seu, i el clown salta i balla per a distreure les cabòries de la gent.

Amb tota inconsciència es deixa pegar i crida i baladreja alçant-se i caient; que res li fan els cops que rep a dojo, davant el neguit de l'ànima que el corseca a cada moment.

Què en treurà de dir-los el que passa, si tampoc el creuran? I segueix la farsa...

Mira entre el públic i, enllà, veu un ésser que no sap si riu o plora de veure'l caure. Entrelluca unes mans que s'estrenyen d'esglai, païra, afecte o remordiment!? Fita vers l'indret i el company li dóna clatellada fent un capgirell.

Es redreça i mira que mira; l'ésser que cerca ja no hi és. Contrau la boca amb mueca grotesca; unes llàgrimes el despinten i el públic riu que riu pel millor pallasso, que dis-

treu amb extravagàncies, a tota la gent.

Paral·lel

L'artífex i el clown s'han trobat. Són amics que es contenen llurs pensaments.

Ara són dos homes avorrits, desconhortats. En els records fibla sempre la imatge preuada que s'ha esfumada de llur contacte.

Beuen junts el líquid del càlzer del dolor, que no el troben tan amarg vingut d'aquelles mans de l'ésser que un dia somniaven tenir-les entre les seves, tot creant-la l'un; distraient-la l'altre.

El plor dels cels—vingut del núvol de la rialla de llavis molsuts—es desfà. El pallasso es sent despintat; l'artífex pensa amb la terra del bosc verge tot trepitjant el fang de la ciutat.

M. TOLOSÀ SURROCA

El Comitè Català contra la Guerra, contra el Feixisme

Com si les tràgiques desviacions morals d'altres èpoques, no fossin un espill prou clar per a l'home social d'avui, com si les màgiques conquestes del tecnicisme i la ciència i el ritme accelerat del progrés espiritual dels pobles, més que un Codi, no constituïssin una superior consciència, que planava ja en l'atmosfera d'una nova organització humana, on la justícia i el bé prenen categories incontrovertibles, hem de contemplar impotents, la fallida de les nobles valors creades amb tan

dolorós esforç, en nacions que com Alemanya són grans, no ja per l'extensió territorial, ans també per l'empremta que deixen en la Història.

Que les normes evolutives encloguin un cert sentit de retorn, ja és prou desplaent per als que aspirem a valoracions verticals ininterrompudament ascendents; admetent, però, que tot curs humà fa giragones, hi ha certes desviacions que ofenen, i de quina manera! La nostra dignitat d'homes d'avui, projectats espiritualment en l'esdevenidor. La corrupció dels vells sentiments de raça i pàtria, de domini i autoritat, ens és avui insofrible. Que en els temps evangèlics hom odiés els jueus, que encara en la fràgil,

en tants indrets, civilització nostra, s'ensenyi estúpidament a la mainada a perseguir israelites imaginaris a cops de maça, més que pintoresc resulta cosa insulsa i bajana.

I aquella lamentable sensació esdevé pregon sentiment de revolta, quan, no uns homes inferiors, ni unes multituds obcecades, sinó pobles enters i homes d'Estat, posseïts anacrònicament d'un esperit que ens és inconcebible, es llencen furiosament contra altres homes, pel fet imponderable, per la subtil raó irracional d'ésser jueus. Si hom preté així venjar la mort de Crist, qui això fa, pensi que es situa al marge del cristianisme, puix que Crist no s'hauria mai venjat.

Que no és això el que cerquen els hitlerians, ho sap tothom. La tirania no la pertorben els fets de consciència, ni la pirateria internacional reconeix fronteres ètiques. En atacar als jueus, probablement s'intenta rompre algun ressort de la pau o de la democràcia.

La nostra complexió espiritual d'homes moderns, sigui com sigui, ha estat escandalosament vexada, pel vandalisme feixista. Els atraments a la consciència i a l'esperit són molt més greus que els altres, i quan s'organitzen internacionalment ho són tant, que desfermen ventades de salvatgeria i barbàrie.

No hi pot haver, ho neguem resolutament, cap consciència honrada que no es revolti per la injustícia col·lectiva contra la gent d'una raça. Prou vel·leïtats vergonyoses coneixen els nostres temps perquè ens taquem tots, per acció o complicitat passiva, amb fets criminals que

són l'oprobri d'aquells segles d'esclavatge, servitud i folla intolerància...

Si l'Alemanya feixista persegueix els jueus, els israelites soviètics poden creure's algun dia amb dret o necessitat d'exterminar aris, celtes o descendents dels Nibelungs. La bella història que escriuríem tots plegats!

El Comitè Català contra la guerra denuncia aquests fets ominosos a l'opinió pública de Catalunya i la invita a manifestar la seva protesta més ferma contra les persecucions i violències que el feixisme alemany exerceix contra la raça jueva.

Un dels nostres, es compta entre les primeres i més il·lustres víctimes; Albert Einstein, glòria mundial del nostre temps, creador de la Internacional de Refractaris a la guerra. Expulsat d'Alemanya, confiscats els seus béns, Einstein, alemany i jueu, després d'haver donat la fortu-

na que representa el premi Nobel, per a l'obra de la pau i d'haver esmerçat el seu tresor intel·lectual en bé de la ciència i el progrés, es troba sense pàtria ni aixopluc, pel *delicte* d'esser jueu i haver enaltit la seva pàtria. Einstein, però, al revés de tots els dictadors, té una pàtria en cada terra i un amor d'agraïment en cada cor honrat.

Catalunya ha de palesar aquest amor intel·ligent al savi Einstein, perseguit pels enemics de la llibertat i la Ciència, pels que preparen la nova guerra!

Contra el feixisme; per la Democràcia i la Pau definitiva entre els pobles i totes les races, Catalunya cal que es redressi amb gest de ferma i digna protesta.

J. BERTRAN DE QUINTANA

*President del Comitè Català
contra la Guerra.*

FRANCESC CAÑADAS

Secretari

Quatre mots

Què pensem fer?

No havem pas anat a cercar amb la creació d'HORIZO un guany material per satisfer un egoïsme. No ens plau volar ran de terra.

Ens donaríem per ben pagats, si conseguíssim desvetllar—una mica només,—l'esperit i el cervell d'aquells que els tenen en un estat de letàrgia constant, o ensopits, sense saber que fer-ne, per feblesa o per vici.

Ens contentaríem, si arribéssim a fer comprendre que van errats, als que pensen que tot el que no té relació directa amb els seus interessos particulars no té cap importància; i que mostren una indiferència

altívola i mal intencionada per tot el que, segons la seva consciència admirablement fexible, no dóna pas un rendiment «positiu».

No som pas gaire exigents. En tindríem prou, fent que desaparegués del cor de molts, la inclinació morbosa que senten tots els aspirants a senyors Esteve.

Oh, «dolce far niente»! Somni daurat d'aquells que admiren i enyoren aquella època que nosaltres veiem tan llunyana, tan fora dels nostres temps. L'època d'aquells poca-soltes que vivien per dormir i menjar bé, reduïnt les seves activitats als inefables i incomparables entreteniments de donar-se copets manyacs a la panxa plena, rodanxona, i dedicada a una contínua i dificultosa digestió, asseguts tot el sant dia en una cadira col·locada per l'a-

prenent esclau al costat de la porta de la botiga perquè el senyor amo pogués passar-hi les hores saludant hipòcritament els clients, vigilant el calaix, badallant cerimoniosament, i badoquejant.

P. G. O.

**Màquines per a
cosir i bordar**

Wertheim

Ràpida S. A.

Venda al comptat i a terminis

Salvador Matas

Ferrándiz, 81

Cassà de la Selva

Cinema

Es el cinema indubtablement un eficaç cooperador de la cultura. Amb les noves orientacions introduïdes al setè art, pel·lícules pedagògiques, reportatges, etc. adquireix possibilitats molt més completes; horitzons amplíssims que donaran a les modernes generacions, sobretot en els poblets petits uns coneixements que difícilment haurien pogut aconseguir sense la pantalla lluminosa.

Per això a «HORITZÓ» no pot mancar una secció dedicada al cinema. Comentarem des d'aquestes planes les pel·lícules que es projectin als cinemes d'aquesta vila, posant en el nostre comentari una absoluta imparcialitat.

Teatre Centre Unió Republicana

Dimecres 10 del corrent es projectà la segona sessió de cinema cultural, que amb tant d'encert ha organitzat la Junta Directiva d'aquesta Societat presentant la producció «CON BYRD EN EL POLO SUR».

Una pel·lícula admirable pel seu realisme. Escenes interessantíssimes es succeeixen contínuament mantenint en l'esperit de l'espectador un viu interès que no decau un sol moment.

Algunes de les escenes són me-

ravelloses, sobretot en el moment històric del vol de Bryd i els seus companys damunt el Pol, seguint el qual l'espectador contempla el paisatge imponent de l'Antàrtic.

Pel·lícules com aquesta honoren el cinema i donen una prova ben palesa de l'heroïsmes i el temperament artístic de l'humil i gairebé sempre desconegut «cammeraman» que no regateja exposar-se a greus perills i àdhuc a perdre la vida per tal de donar al món i a la ciència escenes interessantíssimes i precioses que no podrien posseir sense la sublim abnegació d'aquests herois del cinema.

També es projectaren les pel·lícules «PARIS EN UNA HORA» i «LA SINFONIA PATETICA».

La primera ens dóna a conèixer algunes de les bel·leses artístiques, monumentals, etc. de la capital de França. Es un reportatge interessant que no cansa. La segona és una cosa que ni mereix el nom de pel·lícula. Si no l'haguessin projectada hauríem guanyat tots. Pocs films com aquest serien prou perquè l'èxit obtingut per les sessions de cinema cultural fins avui presentades es onvertissin en un fracàs rotund.

FLOCK

Cinema Modern

«MÚSICA DE BESOS»

Bonica pel·lícula de la Metro Goldwyn Mayer, en la que l'acció

transcorre en un ambient teatral, on la famosa soprano Grace Moore, discretament secundada per Reginald Denny, troba marc apropiat per lluir les seves meravelloses facultats de cantatriu.

Completà el programa la cinta, també Metro Goldwyn «JUVENTUD DORADA» per Lawrence Gray i Bonni Rubin.

Kursaal Cinema

CONDUCTA DESORDENADA
(Fox)

Es aquest un film de gran força dramàtica, on l'acció es desenrotlla en els mitjans policíacs i de contrabandistes de licors i ens ensenya la caiguda i la regeneració d'un policia a qui les circumstàncies el porten a oblidar el compliment del seu deure. Aquest paper és magníficament interpretat per Spencer Tracy, estiguent també molt encertats en els seus respectius Sally Eilers i Ralph Bellamy.

Com a plat fort ens serviren la producció també Fox «RECIEN CASADOS» per la «parella ideal» Janet Gaynor i Charles Farrell que ens tornen a demostrar en aquest film que no són tant ideals com hom suposa.

DICK

De futbol

El nostre pas pel campionat provincial

Confessem que amb migrades esperances entràrem a la competició oficial.—Amb una directiva rabiosament econòmica—hem de creure que amb raó—i l'equip mancat de la

moral i entrenament necessari per oposar-lo als qualificats adversaris que li tocaven, teníem que sentir-nos forçosament pessimistes. I temèrem que amb el prestigi conquerit la temporada passada—prestigi ja bon xic debilitat—perillès també la vida del Club que estava encara convalescent—econòmicament parlant—de resultes de les irregularitats dels úl-

tims torneigs.

En les primeres eliminatòries la sort ens afavorí de plè. Entràrem en el grup format pels equips «Palamós», «La Bisbal», «Palafrugell» (R), i Girona (equip B.). Els dos darrers no puntuaven per quin motiu tenien la cua resevada i el «La Bisbal» estava en període preagònic. Ens classificàrem mercès a les dues desfetes

inflingides als bisbalencs (?) quin Clup s'ensorrà després definitivament.

En la última eliminatòria i en lluita contra el «Malgrat», «Tordera» i «Anglès» els nostres s'han classificat en segon lloc després de bones actuacions. I estem segurs de que si en aquests darrers partits s'hagués pogut comptar amb un equip fixe, que no necessités continues innovacions i variacions en els seus rengles hauríem sigut els millors puntuats.

Bo és, però, que les nostres temences, tant pessimistes, ens hagin fallat i que al finir el torneig ens trobem amb una millor situació que al començar-lo.

A esperar ara el campionat vivent. I també a veure si l'actual Directiva procurarà durant aquest temps de partits amistosos de formar un bon equip a base de jugadors locals—que prou n'hi han—que ens assegurin per aviat unes bones actuacions que permetin assolir al nostre Club la categoria que li requereix.

Casal F. C. Guíxols, 6

C. D. Cassà 0

Diumenge passat a S. Feliu el nostre equip encaixà la desfeta més seriosa de la temporada.

Les causes d'aquesta «debacle» devem cercar-les en primer lloc en la pèssima actuació de la ratlla davantera. (No era la mateixa que vàrem veure actuar contra l'«Anglès» perquè és canviada a cada partit, unes vegades per caprici i altres per necessitat). Actuaren els seus components com espantats davant la superioritat física de llurs adversaris — superioritat de què no es valgueren per aconseguir la victòria — sense gaire acoplament i alguns amb evident apatia. Quan arribaren a desbordar els mitjos i

defenses, no encertaren el remat, desaprofitant Mateu, a la primera part, dues ocasions magnífiques de marcar. Dels extrems Anglada estigué catastròfic i Burset no tant malament, demostrà que podia arribar a ésser un bon jugador quan faci algun temps que actui. No podia esperar-se gaire de bo el dia del seu debut. Bosch estigué apàtic, però no deu culpar-se'l ja que cada partit ha de jugar en un lloc diferent.

Dels interiors el més treballador, Pi, que baixà a ajudar els mitjos alguna estona. Mateu molt «conservador» i desencertat.

La ratlla mitja poc ajudada treballà molt; descuidà no obstant, el marcar els extrems de quins vingueren quasi tots els gols.

Els defenses foren els millors de l'equip i a Duran no pot culpar-se'l de la desfeta. Potser Torrent hagués evitat alguns dels gols que li entraren, més deu tenir-se en compte la seva joventut i els pocs partits que porta jugats; tingué algunes intervencions encertades que foren aplaudides i desvià un penal a còrner, d'una manera magistral.

El Guíxols el trobàrem en molt bona forma. Les seves ratlles de mitjos i davantera superaren les nostres. Els defenses segurs, més Miró que Pujol.

Individualment sobressortiren Gim, Coll i els extrems.

Arbitrà Pujol acceptablement.

Els equips eren:

«Guíxols»: Tressener — Miró, Pujol — Aicart, Gim, Romaguera — Ripoll, Masvidal, Coll, Buxó i Albó.

«Cassà»: Duran — Lluhí, Sais — Pascual, Armengol, Casellas — Burset, Mateu, Bosch, Pi i Anglada.

La primera part va ésser de lleuger domini dels locals.

Es tirà un penal per banda primer contra el Cassà que fou super-

bament desviat per Duran.

El pal s'encarregà d'aturar l'executat contra el «Guíxols»

La nostra davantera desaprofità algunes ocasions de marcar.

Els dos gols d'aquest primer temps foren fets per Buxó i Masvidal.

A la segona part el Guíxols jugà millor i amb gran empena. La nostra davantera baixà en rendiment quedant quasi nula. Per això els locals pogueren llençar-se a l'ofensiva amb tota confiança i refermar la victòria amb quatre gols més marcats per Buxó (2) Coll i Masvidal.

El públic imparcial demostrà posseir una bona cultura esportiva.

Aquest partit serví per evidenciar una vegada més que estem mancats de davantera. No perdem però la confiança amb la nostra Directiva, que amb tant d'entusiasme ve actuant, i esperem que procurarà posar aquesta ratlla en relació amb la vàlua de la resta de l'equip. Així sigui.

SPRINT

Bar

American

Sport

Plaça J. A. Clavé

Cassà de la Selva

Municipals

Sessió d'Ajuntament

Del dia 16 de Maig de 1933

Comença la sessió a les nou baix la presidència del alcalde Sr. Cristià. Assisteixen els regidors Rich, Tolosa Gruart, Burset, Reixach i Maymí.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior que es aprovada.

S'aproven també diverses notes sobre jornals per l'arrendament de carrers i places.

Al moment de llegir-se la nota sobre el pagament de la llum pública, el regidor Burset demana a la presidència si dit servei és a preu concertat o per sistema de comptadors.

Li contesta l'alcalde que és per contracta.

Continua dient que degut als rumors que corrien pel poble, de què mancava llum als carrers, culpant a l'actual Ajuntament d'aquesta deficiència, cridà al representant de la companyia de fluid elèctric, el qual manifestà que ell estava disposat sempre a provar que l'Ajuntament no havia rebaixat gens ni mica la il·luminació dels carrers.

Exposa que actualment s'està realitzant la revisió de les contractes amb la companyia i promet que en la propera sessió donarà compte dels treballs portats a cap.

El regidor Burset diu que amb l'assumpte del transformador que hi ha al carreró d'en Rata, sembla com si la companyia volgués posar en ridícul al Consistori.

Li contesta l'Alcalde que per fi sembla que han arribat a un acord el propietari dels terrenys i la companyia, i és probable que dintre de poc sigui arranjat degudament.

Són aprovades també altres factures.

Es aprovada també la quota anyal que amortitza el préstec fet per la Generalitat de Catalunya per sufragar el gastos del camí veinal de Cassà a Caldes. Importa 1179'30 pts.

S'aprova el compte presentat pel Sr. Lluís Olivé Artau referent als treballs portats a cap per evitar les arrencades dels boscos. Importa 245'00 ptes.

El regidor Burset diu que no és lògic que una cosa d'interès per tota la comarca, ho tingui de pagar l'Ajuntament de Cassà i proposa que es demani a la Generalitat que de l'import de les multes es tregui la quantitat necessària per sufragar els gastos que ha reportat a l'Ajuntament.

El Regidor Rich diu que de paraula ja s'ha intentat mirar que es fes efectiu el que diu el company Burset; intervenen altres regidors.

Per fi s'acorda demanar a la Generalitat que miri de fer efectiu el que ha reportat a l'ajuntament el gasto esmentat, i el regidor Tolosa proposa que aquesta petició sigui recolzada per algun diputat.

S'acorda tenir sessió el proper dimarts i el dimecres per aprovar l'acta del dimarts ja que el dijous és el dia designat per a pendre possessió la comissió gestora.

Entra el regidor Martí Joan Mora.

El regidor Reixach pregunta quants inscrits hi ha al cens dels obrers en atur forçós.

Li contesta l'alcalde que són 68 els inscrits.

El Sr. Reixach continua i diu que cada dia és més gran la necessitat entre la classe treballadora ja que hi ha qui estant mancat de treball no gosa demanar-lo a l'ajuntament.

Entén que els que disposen de mitjans econòmics podrien fer un sacrifici per ajudar-los.

L'alcalde manifesta que veu bé

aquesta solució i que si ells no haguessin de cessar dintre curt, es veurien obligats a fer una crida entre la classe més benestant, per tal de remeiar aquest flagell.

El regidor Reixach denuncia haver-hi una fàbrica on es treballen nou hores, cosa que no té raó d'ésser, havent-hi altres obrers que no poden treballar gens.

L'alcalde promet ocupar-se de l'assumpte i manifesta que l'Alcaldia fins ara ha pogut donar treball a tots els obrers que s'han presentat; al·legant tenir veritable necessitat de fer alguns jornals.

Finalment llegeix una comunicació assabentant a dita Alcaldia que sortiria el proper dissabte «Horitzó» periòdic quinzenal portantveu de «l'Ateneu Cultural» d'aquesta vila.

Acaba dient que sent veritable satisfacció per la naixença del dit periòdic, remarcant que la redacció trobarà sempre en l'alcaldia tota classe de facilitats per portar a cap la seva tasca informativa.

No havent-hi altres assumptes de què tractar s'aixeca la sessió a dos quarts d'onze.

Notes polítiques

— El partit Republicà Radical d'aquesta localitat ha designat per ocupar el lloc de membre de la comissió gestora al Sr. Joaquim Rich.

El partit d'Esquerra Republicana ha designat als Srs. Josep Robau i Josep Delmàs.

— Amb motiu de les darreres eleccions el partit Radical cursà el següent telegrama: «Partido Republicano Radical—Preciados 1—Madrid—Entusiasta felicitación. Adelante por la República. Presidente Maymí—Secretario Roca.»

Ateneu Cultural.— El dia 11 de Juny inauguració d'una sel·lecta Exposició d'Art. — Detalls en el número extraordinari d'«HORIZÓ».

Fonobilingüe Cots

Es el procedimiento cómodo, económico, rápido y **perfecto** para aprender idiomas por medio de discos fonográficos que, **primero en Español e inmediatamente en Francés o Inglés** pronuncian las lecciones contenidas en fichas especiales.

Cada disco doble con su correspondiente ficha-lección. 15'— Ptas.
Fichas sueltas para seguir la lección otras personas . 0'25 "

Pida prospectos a **Fonobilingüe Cots**, Rosellón, 148, Barcelona.

La Redacció d'«HORITZÓ» fa constar que publicarà tots els articles que li siguin tramesos amb la signatura dels seus autors, sempre que cregui que siguin publicables en el nostre periòdic, advertint que el fet d'ésser publicats no significa que les opinions que exposin els nostres col·laboradors s'adiguin amb el nostre criteri.

Interessant!

Ens plau anunciar als nostres volguts lectors que «HORITZÓ» ha confeccionat un número extraordinari que sortirà abans de la Festa Major de la nostra vila i dedicat a la mateixa Festa.

Cal fer constar, però, que s'haurà pogut fer sortir dit extraordinari degut al treball de l'amic Cosma Domingo al qual ens plau agrair la seva deferència.

Estem segurs que aquest extraordinari assolirà l'èxit que es mereix per tractar-se d'un volum artístic com pocs se'n veuen en aquesta classe de publicacions.

L'Extraordinari no va inclòs en la subscripció, anirà apart, pels anunciants i subscriptors, dels números ordinaris.

El seu preu serà de 1'00 ptes.

pels socis de l'Ateneu i pels demés 1'50 ptes.

Avis

Posem en coneixement dels nostres volguts llegidors que en el proper número ordinari que sortirà el dia 17 de Juny començarem la publicació, en forma de folletí enquadernable, de l'interessantíssima obra «Història de Cassà de la Selva» original del distingit historiador Sr. Joan Gener Roca el qual ens cedeix gratuïtament els drets de publicació.

En nom del nostre periòdic ens plau regradar-li públicament la se-

va gentilera.

El periòdic «HORITZÓ» accepta l'intercanvi amb tota la premsa en general.

HERNIATS (Trencats)

El millor remei per la pitjor trencadura el trobareu usant els aparells herniaris del

INSTITUT D'ORTOPÈDIA de F. TORRELLAS

Practicant especialitzat en el tractament ortopèdic de les hèrnies. Practicant de l'Ambulància de la Creu-Roja i del Dispensari Municipal.

(Carrer de Ciutadans, 4, sota l'Hotel del Centre)

Girona

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

En
que viu al carrer.....
n.º població.....
província..... es subscriu al periòdic
quinzenal "HORITZÓ" per⁽¹⁾.....
nombres.

Fa efectiu l'import en.....

(signatura)

(1) S'especificarà en aquesta casella el nombre d'exemplars o trimestres entenent que un trimestre són sis exemplars.

Caja de Previsión y Socorro

B a r c e l o n a

Domicili social:

**Rambla de Catalunya núms. 19 i 21
edifici de la seva propietat.**

Aquesta Companyia, primera entitat de la seva classe, fundada a Espanya l'any 1898, que compta amb dispensaris propis a Barcelona i altres principals centres industrials, assabenta als seus nombrosos assegurats que té contractats els serveis d'una de les millors clíniques de Girona, per tal de què els accidentats greus en aquestes comarques puguin ésser assistits com cal amb la màxima urgència.

Així mateix es posa a la disposició de tots els industrials i comerciants no assegurats encara, per a la contractació de la

Assegurança Obligatòria o Completa sobre Accidents del Treball

en les condicions més avantatjoses, d'acord amb la nova llei de data 8 d'octubre de 1932, i del Reglament per a la seva aplicació, que regeixen des del 1.er d'Abril d'enguany.

Per a informacions, dades i pressupostos, adreceu-vos a l'agent principal en aquesta comarca:

Francesc Pla Costeis

Catalunya, 15

Cassà de la Selva

Aquesta Companyia es dedica exclusivament al ram d'accidents.

Sabateria

LA CASSANENCA

No deixeu de visitar-la, on hi trobareu, a preus molt reduïts, els calçats propis de la temporada.

Salmeron, 7 - Cassà de la Selva

Orquestra - Cobla - Orquestrina

LA PRINCIPAL

DE CASSA DE LA SELVA

Per a contractes: Francesc Gruart

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Ansel Clavé - Telèfon 15

Garatge

Bany

Cassà de la Selva

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Representant del lleixiu Berenguer

Pau, 45

Cassà de la Selva

Taller Mecànic de LLUÍS CASSÀ

Reparació de maquinària - Lloguer i venda de màquines de ribot

ESPECIALITAT EN SEGELLS MARCADORS

Manuel Bellés 17 - Cassà de la Selva

PERRUQUERIA PER A SENYORES

MARIA GELABERTO

SERVEI ACURAT

SALMERÓN 6 CASSÀ DE LA SELVA

Atenció Automobilistes !!

PERE VILA

Taller de reparacions de bicicletes

Cassà de la Selva

Plaça Anselm Clavé, 31

Aquesta casa us ofereix els neumàtics de la gran marca «DUNLOP-FORD» a preus reïdíssims, sense competència, de totes les mides i models, des de les més petites per a bicicletes al tipus gegant per a camions.

Abans de comprar, demaneu preus i detalls a aquesta casa. No dupteu que us interessaran. Grans descomptes

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

JOAN GROS Recader de Cassà de la Selva a Girona

Es reben encàrrecs a totes hores al carrer de la Pau n° 25 i a l'estació abans de la sortida dels trens.

D'un encàrrec urgent fet a les vuit del matí, en tindreu la resposta dues hores després, sense necessitat d'abandonar un sol moment les vostres ocupacions.

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 . Cassà de la Selva

Aigua de les fonts de PANEDÉS i d'En LLIURE

Encarragueu-la a

NARCÍS LLOVERES VINYOLES

CERVANTES, 30; i us la servirà a domicili.

PERRUQUERIA

"LA HIGIÈNICA"

ESPECIALITAT EN EL TALLAT DE CABELL

JOAQUIM COSTA 12

CASSÀ DE LA SELVA

Taller de Reparacions
Cotxes-Camions-Tractors

Telèfon 35

MELITON SADURNÍ

Carrer Pi i Margall, 27

Automòbils de lloguer
Preus reduidíssims
Servei a totes hores

Fonda "El Comerç"

Antiga Casa Barretina

Vda. Joan Abellí

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10

CASSÀ DE LA SELVA

Preus reduïts - Servei acuradíssim

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Corredor d'En Rata, 5

Telèfon 32 R

Sixt Vinyes

Carrer Dolors, 22

Bateria de cuina

Lampisteria

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Riguardsents i Licors

Elaboració acuradíssima

Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província

Taller de Reparacions

DE

Pere Sala

Carrer Ferrándiz, 10

Construcció i reparació de bateries

Reparació d'automòbils - Economia i seguretat

AUTOMOBILISTES: No oblideu mai que el vostre cotxe necessita periòdicament unes «cures» fetes per un mecànic de confiança. Si ho teniu en compte, no haureu de desesperar-vos mai demanant auxili al mig d'una carretera.

Servei amb camió de Cassà a Bar-

celona, amb parades a Caldes de

Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva